INGYENES

XI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

Szentpéteri Krónika

Sajószentpéter város közéleti lapja

2018. január-február

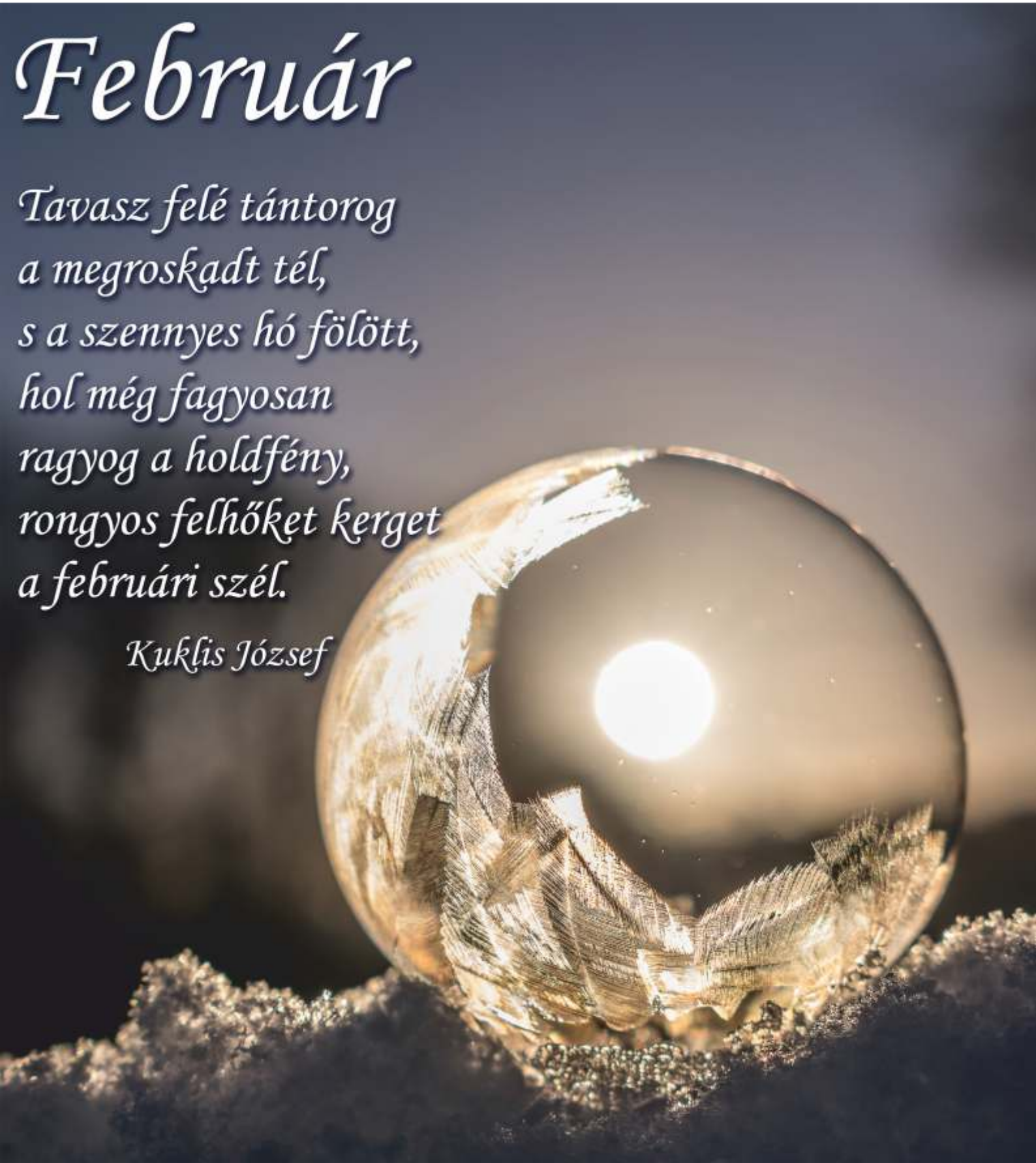

Február

Tavasz felé tántorog
a megroskadt tél,
s a szennyes hó fölött,
hol még fagyosan
ragyog a holdfény,
rongyos felhőket kerget
a februári szél.

Kuklis József

Kultúra éjjel-nappal

2016-ban a magyar közművelődési intézményeket 63,4 millió fő kereste fel, a kiállításokat 31,6 millió látogató tekintette meg, a közösségi rendezvényeken 10,7 millióan, a szórakoztató előadásokat 8,1 millióan, míg filmvetítéseken, népművészeti programokon 7,3 millióan vettek részt. A 13 ezer művészeti csoportban 252 ezer aktív tag folytatott amatőr művészeti tevékenységet, a működő 13 ezer szakkör és klub 357 ezer tagot számlált. A különböző képzéseken 509 ezer fő vett részt, az ismeretterjesztő rendezvényeken pedig 1,5 millió főt regisztráltak.

Buzafalvi Győző ismertette a fotóművész pályáját

A fenti számokat sok szempontból meg lehet vizsgálni, és gondolatban elhelyezhetjük benne Sajószentpéter kulturális életét is. Számunkra elsősorban ez a fontos, hiszen mi is tapasztalhatjuk, hogy (egyéb tényezők mellett) az internet rohamos elterjedésével a hagyományos közművelődési formák mennyire háttérbe szorultak: egyre kevesebben járnak könyvtárba és a művelődési házak rendezvényeire is. A szakemberek – akik szerint a megyénk és benne városunk még nincs is a legroszszabb helyzetben - keresik az értékes tartalmak terjesztésének lehetőségeit, módjait, ám igazából a recept még nincs a kezükben. Reméljük, hogy lesz kiút, lesz jövő és megújulás, ha az aranykor már nem is tér vissza. Addig becsüljük meg a jelent, hiszen most, az év elején néhány jó hírrel máris szolgálhatunk olvasóinknak.

195 éve, 1823. január 22-én végzett Csekén Kölcsey Ferenc a „Hymnus, a' Magyar nép zivataros századaiból" című versének tisztázatával, 1989 óta ez a nap lett a magyar kultúra napja. És erre emlékeztünk január 20-án a városi könyvtárban a Sajószentpéteri Irodalmi Kör irodalmi matinéján, ahol az abban a korban született alkotásokból szemezgettek a jelenlévők. A saját versek mellett természetesen Lévay József sem maradhatott említés nélkül. A SIK csatlakozott a kezdeményezésemhez, hogy a város kulturális életében 2018 legyen Lévay-emlékév: rendezvényeik lehetőség szerint szerveződjenek a centenárium jegyében, és ezeken a költő minél több műve hangozzon el. Lapunk olvasói is jobban megismerhetik Lévay életét, ha a városunk honlapján (www.sajoszentpeter.hu) minden hónapban elolvassák a költő-politikus életéhez, életművéhez kapcsolódó cikket, benne legalább egy, a témához illő versével. Ezúton ajánljuk olvasóink figyelmébe a város friss hírei mellett ezeket az idézetekkel tarkított írásokat is.

Január 22-én a kulturális központ galériájában kiállítás nyílt az egykor városunkban élt, hozzá ma is erős szálakkal

Sokan voltak kíváncsiak a Laczó József képeire

kötődő fotóriporter, Laczó József munkáiból. A Herman Ottó Múzeum által gondozott, megyénk közelmúltja kordokumentumának számító sajtófotó-gyűjteményből válogatott fotókat örvendetesen sok látogató tekintette meg. A tárlatmegnyitón először Goór Kristóf, hetedik osztályos tanuló szavalta el a nemzeti imádságunkat, majd Buzafalvi Győző újságíró méltatta a fotóművész pályáját, azt a közeget, amelyből látásmódját, elhivatottságát, tisztességét is merítette. A jellemzést így zárta: „nem túlzás állítani róla, hogy ő a fotográfia Arany Jánosa, aki csendben szemrevételezi a látottakat, és közben remekműveket alkot".

Csorba Csaba, a kulturális és sportközpont igazgatója az ünnepségen nem tudott részt venni, ugyanis Sárospatakon vehette át az idei „Borsod-Abaúj-Zemplén Megye Kultúrájáért" egyéni díjat. Amely azért nagyon értékes számára, mert a szakma, a Magyar Népművelők Egyesületének megyei tagjai ítélték erre méltónak szavazatukkal. Hogy nem véletlenül, dióhéjban álljon itt szakmai életútja. Népművelői pályafutását 1984-ben Kazincbarcikán, az Egressy Béni Művelődési Központban kezdte, ahol meghatározó tagja volt annak a szakmai műhelynek, amely

A művész egykori gépei

Magyar Népművelők Egyesületének megyei tagjai találták erre méltónak Csorba Csabát

olyan elismert programokat hívott életre, mint az „Ifjabb Horváth István Nemzetközi Színjátszó Fesztivál", az „Országos Bányász Fúvószenekari Találkozók", a „Sajóvölgyi Nemzetközi Folklórfesztivál", vagy a „Borsodi Művészeti Fesztivál". Miközben munka mellett tovább képezte magát, népművelés-történelem szakos főiskolai diplomát szerzett. Harminc év után (igazgatóhelyettesként) elhagyta első munkahelyét, és előbb a Berentei Művelődési Központ vezetői, majd Sajószentpéteren rendezvényszervezői, 2017-től igazgatói feladatokat lát el.

Február 2. és 4. között a Magyar Népművelők Egyesülete által tizenkettedik alkalommal megrendezett Kultúrházak Éjjel-Nappal programsorozat az idei „Helyben van a sokszínűség" szlogenhez méltó, változatos programkínálattal várta a látogatókat az ország minden szegletében.

Nálunk pénteken a kulturális központban előbb a „Péteri táncház" a néptánc iránt fogékony fiatalokat szólította meg. A parketten Körmöndi Tamás tánctanár segítségével ismerkedhettek meg ennek a mozgáskultúrában és a hagyományőrzésben kiemelt szerepet játszó szórakozási formának az alaplépéseivel, vagy fejleszthették tovább tudásukat. A talpalávalót Hódi Klára zenekara szolgáltatta. Majd a „Farsangi Játszóház"-ban már a kezeiket kellett ügyesen használniuk, hogy minél szebb vagy éppen ijesztőbb álarcokat készítsenek.

Személyesen is tapasztalom, hogy a városi rendezvényeket a szakembereink milyen nagy lelkesedéssel szervezik. Ám ahhoz, hogy fáradozásuknak eredménye lehessen, ránk, látogatókra is szükség van.

Kiss B.

Péteri táncház Körmöndi Tamás vezetésével

Tárgyak és emberek, ahogyan azt Laczó József az objektíven keresztül látta

A pályázatban résztvevő tanulók és pedagógusok

Együtt, testvérként

a Sajószentpéteri Móra Iskolával - iskolaközi szemléletformáló programok

Mindennapi életünket jelentősen befolyásolja, hogy az adott társadalom, amelyben élünk, milyen életkörülményt, létbiztonságot, szociális biztonságot tud nyújtani számunkra. De nemcsak a társadalomnak, hanem a mikrokörnyezetnek, vagyis az iskolának és a családnak, valamint az egyénnek is jelentős szerepe van élete alakításában, életszínvonala emelésében. A hátrányos helyzetben élő családokból érkező gyerekek számára alternatívákra van szükség, amelyeket nem feltétlenül a tankönyvekből kapnak meg, de segítik őket, hogy sikeresen leküzdjék a lemaradásaikat. Ezeknek az alternatíváknak a felmutatására az iskolák önerőből nem képesek, ezért használják ki a pályázatok adta lehetőségeket.

Örömmel mutatjuk be a Sajószentpéteri Kossuth Lajos Általános Iskola Móra Ferenc Tagiskolájának legújabb nyertes pályázatát, amely segítségével iskolánk a határon túli testvériskolai kapcsolatokat alakít ki. A saját és közös programok megvalósításával támogatja a tanulóink alapkompetenciájának fejlesztését, ismeretanyaguk bővítését, hozzájárul szemléletformálásukhoz és a társadalmi felelősségvállalás alapjainak kialakításához.

Az elnyert támogatás összege 20 Millió forint. A projekt két tanévet ölel fel.

A megvalósítás 2018. február 1-jén indult, és várhatóan 2020. január 31-én zárul. A pályázat célja: a kulturális és társadalmi integráció, az egyén és a közösség viszonya, a tudás és tehetségalapú érvényesülés és az identitástudat megerősítése. A pályázatban 50 fő felső tagozatos diák vehet részt. A pályázat indulásakor az 5. és 6. évfolyamba járó gyerekek vannak többségben, de felsőbb éves tanulóink is részt vesznek. A résztvevők 40%-át azok a gyerekek teszik ki, akik rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő családokban nevelkednek.

Jelen pályázat keretében lehetőség nyílik:

- a kötelező óraszámon felüli nyelvtanulásra valamely választott idegen nyelven
- tantárgyi fejlesztés támogatására a választott tématerületekhez kapcsolódóan
- A tanulók és a pedagógusok által közösen felépített programtevékenységek kidolgozására, amely az önkéntességet, az egészséges életmódot, a testvériskolák, valamint az EU megismerését szolgálja.
- A választott tématerületekhez kapcsolódóan nyári bentlakásos tábori program megszervezésére és lebonyolítására kerül sor a Balatonnál.

Az intézmények tanulói és pedagógusai között több alkalommal lesz személyes találkozó a kapcsolatok kialakítására és elmélyítésére a pályázat során. Közös kirándulások, nyári táborok, nyelvgyakorlás és egyéb foglalkozások során ismerik meg egymást az iskolák tanulói, pedagógusai.

A programok megvalósításában iskolánk pedagógusain kívül meghívott szakemberek és előadóművészek is részt vesznek.

A fentiek alapján pályázatunk lehetőséget teremt a tanulók és pedagógusaik számára, hogy a sajátjuktól eltérő életminőségű/helyzetű társakkal kerüljenek együttműködő kapcsolatba, ezáltal a résztvevő tanulók kompetenciái, köztük a szociális kompetenciái fejlődjenek. Reményeink szerint mindez hozzájárul(hat) a tanulmányi eredményeik és iskolai eredményességük javulásához, társaikhoz (a közösséghez) való kapcsolatuk fejlődéséhez, illetve az így kialakított közös programok reményeink szerint segít(het)ik a tanulók egymás iránti előítéletességének csökkenését. Mindezt észrevétlenül, játékos, ismeretterjesztő alapon. A megvalósítók nagy lelkesedéssel kezdték a munkát, bízva a pályázat teljes sikerében.

Románné

Magyarország Kormánya
Európai Unió
Európai Regionális Fejlesztési Alap
BEFEKTETÉS A JÖVŐBE
SZÉCHENYI 2020

Közétkeztetés kicsit másképp

Nemcsak csillogni fog, de a modern közétkeztetés követelményeinek is megfelel majd a felújított Kristály

Újabb nagy összegű pályázatot nyert a város. Sajószentpéter Város Önkormányzata a Sajószentpéter és térsége korszerű közétkeztetési infrastruktúrájának megteremtése elnevezésű projekt keretében 202.000.000 forint összegű támogatást nyert a közétkeztetés színvonalának növelésére. A TOP-1.1.3-15-BO1-2016-00014 azonosító számú, 100%-os támogatottságú projekt tervezett befejezési időpontja 2018. november 30.

Városunkban a Kristály étterem egy olyan fogalom, amit mindenki ismer így vagy úgy. Persze legtöbben a régi időkből emlékeznek az intézményre – ez elkerülhetetlen az olyan létesítményeknél, amelyek hosszú évtizedek óta stabilan jelen vannak egy település életében - így nem árt tisztába tenni, mivel is foglalkozik jelenleg az étterem.

A Kristály jelenleg a Sajószentpéteri Közétkeztetési Nonprofit Kft.-nek a székhelye, amelyet 2009 őszén azzal a céllal alapított Sajószentpéter város képviselő-testülete, hogy elődeinél hatékonyabban, magasabb minőségi színvonalon lássa el a közétkeztetést a városban. A cég tényleges működését 2010. január 4-én kezdte meg, 14 dolgozóval. Elsősorban a Sajószentpéteri Kossuth Lajos Általános Iskola és két tagintézményének, a Hunyadi Mátyás Tagiskolának és a Móra Ferenc Tagiskolának a kiszolgálása jelenti a fő feladatot a kft. számára. A konyhán napi 1045 adag lefőzött étel készül, melyből százalékos megosztásban az általános iskolások 55,5%-ot, az összes többi együtt pedig 44,5%-ot tesz ki. Az egykori Kristály éttermet 1985-86-ban építették. Az épület átadására 1986-ban került sor, s ettől az időponttól egészen 2010-ig (24 évig) semmilyen karbantartást nem végeztek rajta. A konyha épületén mély nyomokat hagyott az idő.

Voltak azonnal elvégzendő feladatok, mint a nyílászárók javítása vagy a súlyos beázások kiküszöbölése, de akadtak olyan tennivalók is, melyekre – forrás hiányában – később sem került sor. Az elmúlt öt évben csupán az épület külső, részbeni felújítását sikerült megvalósítani: 2013 nyarán a Start közmunkaprogram értékteremtő II. programelem keretében külső hőszigetelést, illetve színezést kaptak az épület falai, ezzel azonban legfeljebb az épület esztétikai megjelenésén sikerült javítani, a legégetőbb problémák azonban továbbra is megoldás nélkül maradtak. Itt kell megemlíteni az utcafronti nyílászárók kritikus állapotát, az elavult fűtés- és konyhatechnológiai rendszert, az épület belső falainak és burkolatainak állapotát, de említhetjük a diétás ételek elkészítésére szolgáló, elszeparálható konyha vagy éppen az akadálymentesítés hiányát is.

A konyhatechnológia modernizációja is égető probléma

Ahhoz, hogy az épület egy modern, XXI. századi igényeknek megfelelő konyhává válhasson, nem csupán a konyhatechnológiai eszközöket kell modern gépekre cserélni, hanem a szükséges alapinfrastruktúrát is korszerűsíteni kell. Ez elsősorban a víz- és a villamoshálózat fejlesztését jelenti, hiszen ennek hiányában a nagy teljesítményű konyhai berendezések nem csatlakoztathatók a rendszerre.

A pályázatban megvalósítani kívánt célok közt olyan tételek szerepelnek, mint az egészséges, korszerű táplálkozást szolgáló konyhatechnológiai fejlesztések végrehajtása, a diétás konyha kialakítása, az elektromos hálózat korszerűsítése, az ivóvíz- és szennyvízhálózat korszerűsítése, a fűtésrendszer korszerűsítése, modernizációja, a hűtőkamra kialakítása, a nyílászárók cseréje, a burkolatok cseréje, a fal és egyéb felületek festése, a szellőzőrendszer kialakítása, vagy az épület akadálymentesítése.

A projekt szerződésének aláírása már megtörtént, jelenleg folyik a kivitelező kiválasztása. A tervek szerint március közepén kezdődik a munka, amely előreláthatólag augusztus végéig tart majd.

Bájer Máté

Az elavult fűtésrendszer is korszerűsítésre kerül

Szentpéteri csillagok

A fotóriporter: Laczó József

Sorozatunkban a városunkhoz kötődő, hivatásukban kimagasló teljesítményt nyújtó embereket mutatunk be, akik példaként szolgálhatnak számunkra. A mi csillagaink: ragyogjanak bármilyen magasan, fényükből ránk is vetül néhány sugár. Ők vallanak emlékeikről, pályájukról, sikereikről. Életükről.

Borsod megye krónikása: Laczó József

Laczó József fotóriporter bátran nevezhető Borsod megye krónikásának: megszámlálhatatlan művészi (és) sajtófotón örökítette meg a megye közelmúltjának történetét, az itt élő emberek sorsát. Képeivel mindig az igazat mondta, ezért lettek olyan meggyőző erejűek. És ezért őrzi meg őket az utókor számára a Herman Ottó Múzeum is. A magyar kultúra napján e gyűjtemény anyagából válogatott kiállítás megnyitójára újra „hazajött". Sorozatunkban most őt mutatjuk be olvasóinknak egy kicsit közelebbről.

- Nem volt könnyű gyermekkorod, sokáig az élet árnyékos oldalán jártál.

- 1938. május 25-én születtem Debrecenben. Hogy a kerékgyártó mester édesapám munkájával el tudja tartani a családot, nagyszüleimhez költöztünk Tiszacsermelyre, amit akkor - nem rólam, de - Józsefmajornak neveztek. Apámat nemsokára elvitték frontszolgálatra, ahol szanitécként a Donnál teljesen nyoma veszett, eltűntnek nyilvánították. Hiába kerestettük, nem találták, a mai napig se tudjuk, hogy mi történt vele. Édesanyánk egyedül nevelte a négy testvért: Misit (sajnos már nem él), engem, Istvánt (ő sincs már közöttünk) és Lacit, aki most Sajókeresztúrban lakik. Mindenképpen taníttatni akart minket, ezért beköltöztünk Sárospatakra.

- Hogyan kerültél mégis Sajószentpéterre?

- Misi bátyámra - aki Patakon védett – felfigyeltek a Borsodi Bányász focicsapatának vezetői, és szerették volna leigazolni. Édesanyám csak úgy állt kötélnek, ha az egész család költözhet. Így 1961-ben mi is Sajószentpéterre jöttünk, kaptunk lakást a Harica úton. Én a Ságváriban érettségiztem le Kazincbarcikán, aminek most már a nevét is elvették. (Egyszer keserűen meg is kérdeztem a facebookon, hogy akkor nekem nem is érvényes már az érettségim?) A testvérek közül csak én nem fociztam, de hát ezzel az alkattal, ugye, hogy is tehettem volna? A meccsekről azért én sem hiányozhattam, rengeteg pillanatot megörökítettem abban az időben a sajószentpéteri pályán. Legjobban a szögletrúgások utáni tömegjeleneteket szerettem rögzíteni, ezekben sok érdekes karaktert és természetes reakciót el tudtam kapni.

- Hogyan kerültél kapcsolatba a fényképezéssel?

- Még Sárospatakon volt egy jó barátom, akinek a fényképezőgépét használhattam, nekem nem telt rá. Miközben őt és családját fényképeztem, egyre jobban megkedveltem, annyira, hogy 1955-ben felköltöztem Budapestre, ahol a fényképész szakmát ki is tanultam. Később én is vettem egy gépet a bányában kapott első fizetésemből, és a bátyámmal, akinek a foci mellett akadt szabadideje, otthon a fürdőszobát sötétkamrává, fotólaborrá alakítottuk.

- Később a hobbid hivatássá vált.

- Péteren bányalakatosként dolgoztam becsületes, dolgos bányász emberek között. Tudták rólam, hogy fotózom, ezért felajánlottak egy újságírógyakornoki állást a Borsodi Bányász nevű újságnál, ahol Török Alfréd főszerkesztő mellett sajátítottam el a szakma csínját-bínját. Hetente kétszer bányába kellett mennünk, Egercsehitől Putnokig, ennél jobb gyakorlat nem is kellett. Közben dolgoztam az Észak-Magyarországnak is, ahol fotóimért elég jó honoráriumot kaptam.

Később elvégeztem a Magyar Újságírók Országos Szövetsége fotóriporteri szaktanfolyamát, és 1969-ben a Borsod Megyei Lapkiadó Vállalat állományába kerültem, majd 1972-től az Északhoz kellett mennem. Ettől először vonakodtam, Veres Mihály igazgatónak őszintén el is mondtam, hogy milyen anyagi veszteséget jelentene nekem, de a pártbizottság kiadta pártfeladatnak (abban az időben az újságíró nem dolgozhatott, ha nem volt párttag), az ellen pedig már nem tehettem semmit. 1977-ben költöztünk be Miskolcra, ahol Ladányi elvtárs segítségével kaptunk egy lakást a Vörösmarty úton. A feleségemnek – akivel 1959-ben kötöttük össze az életünket, és Sajószentpéteren bölcsődében, óvodában, majd a szülőotthonban is dolgozott – a megyei kórház koraszülött osztályán felkínáltak egy munkahelyet, később onnan ment nyugdíjba is. Hamar rájöttem, hogy jobban jártam, hiszen az Északtól már országos lapoknak tudtam dolgozni mint a Képes Újság, vagy a Füles, így sokkal többet kerestem, mint korábban. 1985-től kineveztek a fotórovat vezetőjének, de ez nekem nem volt kedvemre, mert a kollégáknak mindig azt a feladatot osztottam ki, amit ők szerettek volna (úgy gondoltam, hogy akkor lesz jó egy kép, ha szeretné is megcsinál-

ni a riporter), ezért a kényes, „nemszeretem" témák mindig rám maradtak.
Majd 1997-ben létrehozták az Új Észak nevű lapot, ahová engem küldtek az új munkatársakat betanítani, és 1998. évi nyugdíjazásomig ott is maradtam.

- Jöhetett a jól megérdemelt pihenés.

-Az csak jóval később jött el, ugyanis megkeresett Mészáros Sándor, az ÉMÁSZ kommunikációs igazgatója, hogy menjek a cég újságjához dolgozni. Éreztem magamban erőt, és nyugdíj mellett, vállalkozóként még tíz évet ráhúztam. Nemcsak fotóztam, cikket írtam, szerkesztettem, szerettem ott lenni. Marasztaltak ugyan, de ekkor már végleg nyugdíjba vonultam.

- A lapok mellett számos kiállításon is láthatták a fotóidat.

- Amikor Miskolcra beköltöztem, Perecesen működött egy nagyszerű fotókör, ahol szakmailag egymástól nagyon sokat tudtunk tanulni, itt kaptam kedvet a pályázatokhoz. Persze először meg kellett tanulni a képeket alkalmassá tenni az ezeken történő bemutatásra. A kiállításokon az alkotások nem sajtófotóként szerepeltek, de nálam nincs különbség a sajtó- és a művészi fotó között, hiszen a lapokba is csak tökéletes képet adtam ki a kezemből, az jelenhetett meg. Én csak jó és rossz fotót ismerek.
Első önálló kiállításom Miskolcon, a Selyemréten, egy Libresszó nevű könyvtárban volt, várakozáson felüli fogadtatással, meg is jött a kedvem hozzá, ezután már kerestem a pályázati lehetőségeket, ahová beküldhettem a képeimet. Budapesten, a MÚOSZ székházban 1970-ben mutatkoztam be a szakma előtt, sikerrel. A megyei tizenhárom tárlatom mellett Szombathelytől Szegedig számos magyar városban láthatták képeimet. Ahogyan egyre több díjat nyertem ezeken, úgy jött meg a bátorságom, így a külföldi bemutatkozás is hamar eljött.

- Melyik díjadra emlékszel szívesen vissza?

- Mindegyik egyformán értékes számomra, de talán mégis kiemelkedik az Európa 77. III. Fotografikai Biennále fődíja, és Lipcse, ahol 1975-ben a matyó lakodalmas fotómmal a város különdíját elnyertem, vagy az Ezüstgerely sportfotópályázat díja. A legkedvesebb mégis az Észak-Magyarország Díj, amelyet - a kollégák szavazataival - két alkalommal is kiérdemeltem. Az egyiknek értékét emelte a vele kapott Feledy Gyuszi-kép is, amelyiken Szent József (!) vezeti a szamarát.

- A száguldó riporternek bizonyára vannak emlékezetes esetei.

- Amikor a nagy gyártelepi robbanás történt Sajóbábonyban, én épp egy rendőrkocsiban voltam riporton. Rábeszéltem a gépkocsivezetőt (a megyei vezetőkkel személyes jó kapcsolatom volt), hogy menjünk azonnal oda. Valami leírhatatlanul szörnyű látvány fogadott. Éppen a képeket hívtam elő a laborban, amikor a rendőrség megjelent, és lefoglalta az egész anyagomat, azóta se láttam viszont. Ezután már két gépet vittem magammal. Emődön történt egy vonatkisiklás, ennek is lefoglalták az egyik gépen lévő anyagát, a maradó felvételeket meg akartuk jelentetni a lapban, de a főszerkesztő (Wirth Lajos) még saját felelősségemre sem engedte. Bár egy hónap múlva már mutathattunk meg belőlük, de hát akkor már mennyire volt aktuális?

- Mi a véleményed a sajtó mai helyzetéről?

- Az akkori főszerkesztők nagyon sok ma megjelent képet kidobnának a szemétbe, a készítőjével együtt. Abban az időben nem kértek tőlünk olyat, mint ami ma sajnos többször is megtörténik, hogy hamisítsunk meg képet, vagy egy helyzetet a fotónkkal. Mert ezt akkor sem csináltuk volna meg, ha nem tanítják már az első újságírói órán és nem büntette volna törvény, nálunk a becsület, a hitelesség mindenekfölött állt. Kádárnak a borsodi útján „kifotózhattam volna a szemét", ma meg se lehet közelíteni a miniszterelnököt. Milyen világ az, ahol a sajtófőnök fotóriportereket, újságírókat lökdöshet, rángathat, boríthat fel?

- Hol van már Pulitzer József hitvallása: a „hír szent, a vélemény szabad"? Neked mi volt az elved?

- Ha tehettem, az életet fotóztam, csak pillanatképekkel dolgoztam, nem beállított fotókkal. Inkább csináltam öt vagy tíz felvételt, azokból biztosan akadt legalább egy, ami kedvem szerint sikerült. Benne kell lenni a témában, látni kell a lelki szemeiddel, hogy mit lehet belőle kihozni. Itt van az ellenfényben készült dobáló fiúk: be tudtam volna állítani őket (de az ilyen jó biztosan nem lett volna), mégis inkább két filmtekercset fotóztam el, amelyekből megszületett ez az egy, az igazi kép.

- Van legkedvesebb fotód?

- Nincs kedvenc, mert mindegyik az, mindnek története van. Nézd meg azokat a kezeket: a nagymamámé, aki 102 évesen halt meg. Mindig az embert akartam fotózni, összekötve a témával. Minden témához úgy álltam hozzá, hogy ebből lesz életem képe, másképpen nem érdemes csinálni. Az életet szeretem, a halált nem, ha tehettem, nem is fényképeztem temetést.

- Mit jelent neked Sajószentpéter?

- Nagyon sok emlék köt hozzá, szerettem itt élni, nem udvariasságból mondom, de itt éreztem legjobban magam. Biztosan közrejátszik benne, hogy akkor még fiatal voltam, hegyeket is megmozgattam volna, nem ismertem lehetetlent. A Sörkertbe sokat jártunk, nem az ital, a társaság miatt: ha a négy fiú baráti köre összejött, ott voltak aztán jó bulik. Bányásznapok, foci, bunyó, kézilabda: mind pótolhatatlan élményt nyújtott. Sokan elköltöztek, némelyek a másvilágra is. Most újra végigfotóztam a régi helyeket.

- Hogy érzed magad a bőrödben?

- Korábbi balesetem (belement a szemembe a fixír, és későn mentem el orvoshoz vele) következtében elvégzett sikeres szaruhártya-átültetés miatt a szemem a mai napig érzékeny a fényre, de még a szélre is, ezért védem gyakran napszemüveggel. Hat éve egy - még időben elvégzett - vastagbélműtéttel megmentették az életemet, a leletek szerencsére nem mutatnak áttétet, de kontrollra évente eljárok. Tudod, jobb félni…

- A fiatalok szívesen fotóznak, nekik mit tanácsolsz?

- Ma már nem kell megtanulni a laborálást, a vegyszerek hatásait, tehát könnyebb dolguk van. Mégis csak akkor csinálják, ha igazán szeretik. A családról készíthetnek fényképeket a telefonba, de a fotózáshoz egyfajta látásmód szükséges, ami adottság. Mert tudod, az a különbség a fénykép és a fotó között, hogy fényképművészről még senki se hallott.

- További jó egészséget, és még sok fotótémát kívánva köszönöm a beszélgetést!

Kiss Barnabás

„Kántorok, jó borok, nem szárad meg a torok"

Rendhagyó pincelátogatás

Ilyen és ehhez hasonló szólások terjedtek el a középkori Sajószentpéteren, ami nem is csoda, hiszen 1446-ban Hunyadi János kormányzó a korábbi Péter- és Pál-napi vásárhoz két újabb vásárkiváltságot adományozott a településnek, amit Szent Gergely és Szent Miklós ünnepére időzítettek. Mindkét szent ünnepe köthető a szőlőhöz: míg Szent Gergely ünnepe a hagyományos szőlőmunkák kezdetét jelentette, addig Szent Miklós ünnepére már az újbor minősége is megismerhető volt, így a távoli vidékek borkereskedőit várták erre a vásárra.

A rendelkezésre álló dokumentumokból az derül ki, hogy városunkban és környékén egykor virágzó szőlészeti, borászati kultúra létezett. Számos sajószentpéteri pincében tokaji bort is tároltak, mivel egyfajta elosztási, raktározási központnak számított. Persze az itt megtermelt nedűknek is rangja volt, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy távoli városokba (Kassára, Pozsonyba) is szállítottak a sajószentpéteri hegy levéből. Ehhez képest mi a helyzet ma? Az ember egy kezén képes megszámolni, hány olyan borász tevékenykedik a városban, aki nem csupán amatőr szinten űzi ezt a szép mesterséget. Közülük is egyértelműen kiemelkedik Markó László, aki nem csupán a borok készítésére, hanem a szőlőművelésre is komoly hangsúlyt fektet. A minap az ő pincéjében jártam, ahol mód nyílt egy kis beszélgetésre is.

- Az emberek jelentős része úgy véli, miután a must őszszel a hordókba (esetleg tartályokba) kerül, azt követően semmi teendője nincs a borásznak, csak a finom nedűk kóstolása marad.

- Ez nyilván tévhit, hiszen már ezt megelőzően is temérdek munka akad: a februári metszéstől kezdve a kapáláson és permetezésen át egészen az őszi szüretig rengeteg tennivaló van a szőlőben, legalábbis annak, aki nem vásárolja, hanem saját maga termeszti a bor alapjául szolgáló szőlőt. Amikor a frissen leszedett szőlő a borházba kerül, ugyancsak tengernyi munkával szembesül a borosgazda, mivel több fázison megy keresztül a gyümölcs, mire must, majd bor lesz belőle. Először is arra szeretném felhívni az érdeklődők figyelmét, hogy a bor tulajdonképpen élelmiszer. Ebből fakadóan rendkívül fontos, hogy megfelelő higiénés körülmények között dolgozzunk a szőlővel, a musttal és borral is. A minőség szempontjából elengedhetetlen a borház és a pince tisztántartása, a hordók és a különböző edények mosása, fertőtlenítése. Ha minőségi bort szeretnénk készíteni, ezeket a lépéseket nem lehet mellőzni! Az eredeti kérdéshez visszatérve induljunk el onnan, hogy a megfelelő érettségű szőlőnk a borházban van, és elkezdődik a feldolgozása. A könnyű fehérborok és nagytestű vörösborok készítése eltér egymástól, habár vannak megegyező lépések. A legfőbb különbség a héjon és magasabb hőmérsékleten való erjesztés (vörösbor). A fogadást a bogyózás-zúzás (megfelelő technológiai háttér mellett a bogyózás az első) követi, amely során a bogyókat leválasztjuk a fürtökről, ugyanis a kocsány különösen sok polifenolt, cserzőanyagot tartalmaz. A feldolgozás során számolnunk kell az oxidációval, ami ellen legegyszerűbben kénezéssel vagy szén-dioxid gázzal védekezhetünk. A szakirodalom szerint fehér szőlőfajta esetében a feldolgozott szőlőt (vagy már mustot) a legtöbb esetben kénezni szükséges, míg vörös borszőlő esetében alaposan meg kell fontolni a műveletet. Szerintem a kénezés olyan a bornak, mint az embernek a demokrácia. Nem biztos, hogy a bornak a legjobb a kénezés, de még nem találtak fel jobbat. A kénessav (nem kénsav!) véd az oxidáció, a káros mikroorganizmusok ellen, és segít feltárni a szőlő illat-, aroma- és redukálóanyagait. Általános cefrekénezés egészséges termés esetén a 30-50mg/l. Borászati kénporban kifejezve ez 6-10g/hl, 5%-os törzsoldattal pedig 0,6-1dl/hl. Gazdaboltokban ezeket lehet a legegyszerűbben beszerezni. Felhívom a gazdák figyelmét, hogy a divatos, ma már vörösboroknál elengedhetetlen almasavbomlást (amikor általában a húzós ízérzetű almasavból tejsavbaktériumok hatására krémes ízérzetű tejsav keletkezik) gátolja a kénessav, ezért vörösborok esetében kiemelten megfontolandó művelet a kénezés must állapotban. Az illatos, könnyed fehérborok és rozéborok esetében a cél a mielőbbi préselés és a viszonylag hidegen való erjesztés (14-18 celsius) az aromaanyagok megőrzése érdekében. Vörös szőlőből készült cefre esetén az ideális erjedési hőmérséklet valamivel magasabb, 20-22 celsius fok körül már tökéletesen ki tud erjedni a vörös cefre. Többnyire az erjedés 1-2 hét alatt lezajlik ezen a hőmérsékleten. Erjedés során 5-15%-nyi erjedési űrt hagyunk el az erjedés sebességétől függően. Például 54 literes ballonban nem szabad 10 liter mustot erjeszteni, mert az erjedés végére már jelentősen megnőhet az ecetsavtartalom. Az erjedés során ajánlatos kóstolni a fejlődő bort (murcit), ugyanis tápanyaghiány (nitrogénhiány) esetén a borélesztőknek megnő a kénhidrogén termelése. Ez a kellemetlen vegyület felelős például a záptojásszag kialakulásáért, amelyet erjedés során még egyszerűen tápanyagpótlással (gazdaboltban is kapható tápsó) meg tudunk szüntetni, azonban később már sokkal nehezebb eltávolítani a borból. Feltételezvén, hogy a bor teljesen kiforrt, saját magunk segítségére előülepítést tarthatunk. Az erjedés után a bort csak egyszeri fejtés után teszszük a hordóba. Régen sokszor emlegetett mondás volt, hogy a bor minél tovább van az anyján (tehát a borseprőn), annál jobb, azonban ez az esetek többségében hibás kijelentés, nem is beszélve az óriási mikrobiológiai kockázatról.

Katonás rendben sorakoznak a hordók

Egy borász, aki büszke arra, hogy sajószentpéteri

- Mi a helyzet a tárolással, és lehet-e védekezni a különböző borbetegségekkel szemben?

- A tárolás során nagyon fontos, hogy minden egyes tárolóedény (hordó, üvegballon, tartály) tele legyen. Az oxidáció hatására a bor öregszik, a kénessavtartalom pedig lekötődik, ezért egy megkezdett hordót kisebb edényekbe szükséges fejteni, hogy mindig minél kevesebb oxigén érje a bort. Míg a reduktív fehérboroknak

kimondottan ellensége az oxigén, addig a vörösboroknak előnyére válhat, de csak akkor, ha folyamatosan kap a bor kevés oxigént (például amikor a porózus hordó telis-tele van). A borbetegségek éppen a nem megfelelő tárolás és kezelések során alakulhatnak ki. A borbetegségek fertőzőek, ugyanakkor valamilyen mikroorganizmussal közvetlenül is kapcsolatba hozhatók. Vegyük sorra a leggyakoribbakat! Virágosodás: virágélesztők okozzák, oxigén jelenlétében. A bor tetején fehér színű hártya képződik, a bor ecetesedik, lágyul. Mivel ezek a vadélesztők a kénessavat kiválóan tolerálják, ezért a legmegfelelőbb védekezés az edények oxigéntől való elzárása, a megelőzés. Ecetesedés: az ecetsav-baktériumokat a bor legveszélyesebb romlásokozóinak tekintjük. Az ecetesedés megelőzésére a megfelelő kénezéssel és az oxigén teljes kizárásával van lehetőség. A már ecetesedésnek indult bort csak pasztőrözéssel lehet teljesen meggyógyítani. Nyúlósodás: a bor rendellenesen viszkózussá válik, a megfelelő védekezés az elegendő kén használata. Mivel ezt a betegséget tejsavbaktériumok okozzák, az oxigén kizárása nem jelent teljes védelmet, sőt, a már nyúlós bor viszkozitása erős levegőztetéssel csökkenthető (nem darabban tárolással!) Egériz: az egérízű borok utóíze az egérvizelet szagára emlékeztet. Tejsav-baktériumos ízhiba, amely irányított erjesztéssel és megfelelő kénezéssel kiküszöbölhető. A magas vastartalom fokozza az egériz kialakulását, ezért sem ajánlatos vas eszközöket használni feldolgozás/tárolás során. Most pedig, ha már a végére hagytuk a borbetegségeket, álljon itt egy szakmai körökben régóta terjedő mondás, amely a következőképpen hangzik: „A rossz borral ugyanannyi munka van, mint a jóval, csak éppen a jó bort szívesen fogyasztja az ember, a rossz meg a készítőjét minősíti."

Sulyok B.

Sajószentpéter „arculati felelőse"

Portré: Antal Anita

Az elmúlt években egyre szépült városunk, ami nem kerülte el az átutazók és a helyben lakók figyelmét sem. Hogy mi van a látvány mögött, arra kerestünk választ Antal Anitánál, a Sajószentpéteri Városgondnokság igazgatójánál.

– Közel 23 éve álltam munkába Sajószentpéteren, a mai Városgondnokság elődjénél pénzügyi ügyintézőként. Szakmai fejlődésem érdekében a munka mellett folyamatosan képeztem magam. Pénzügyi ügyintézői, mérlegképes könyvelői, pénzügyi-számviteli szakellenőri végzettséget, majd a Nyíregyházi Főiskola Gazdálkodási Szakán közgazdász diplomát szereztem.

A 2007-es intézményi racionalizálásokat követően bérügyintézőként, majd gazdálkodási részlegvezető beosztásban dolgoztam, innen mentem GYES-re 2010-ben, ekkor született meg kislányom, Lilien. A következő három évet gyermekemmel töltöttem.

Pályázat útján 2013. október 01. napjától öt évre a képviselőtestület megbízott a Sajószentpéteri Városgondnokság igazgatói feladatainak ellátásával –nyilatkozta tudósítónknak.

Az elmondottakból azonnal kiderül, hogy esetében olyan vezetőről van szó, aki az alapoktól megismerte a városgazdára háruló feladatokat, hiszen lépcsőfokonként jutott előre. Két részlegük van, a műszaki-városüzemeltetés és a gazdálkodás. Természetesen előbbi a látványos, hiszen az ott dolgozó szakemberek – a közfoglalkoztatottakkal közösen – végzik a parkosítást, a zöldterületek gondozását, játszóterek és önkormányzati épületek karbantartását és a számukra megszabott más kötelező feladatokat. A téli hónapokban az utak és járdák síktalanítása is rájuk hárul, de őket emlegetik az autósok, ha kátyúba hajtanak. Utóbbi tevékenységük, vagyis a kátyúzás sem kis feladat, hiszen a város útjai folyamatos karbantartást igényelnek. A téli időszak mindig megteszi a hatását, a fagyok további állapotromlást generálnak, a hibákat pedig hideg aszfalttal igyekeznek orvosolni.

Sajószentpéter tisztaságának, rendjének állapotáról esetenként kap reklamációt a helybéliektől az igazgató, aki hisz abban, hogy élhető és tiszta környezetet csak a lakosság hathatós együttműködésével lehet elérni. Munkatársaival ezért dolgoznak nap mint nap.

A Sajószentpéter közigazgatási határát jelző helységnévtáblák messze esnek egymástól, ami mutatja azt is, hogy nagy a karbantartandó közterület. Ne feledkezzünk meg Dusnok-pusztáról és Újbányatelepről sem, amelyek szintén a városhoz tartoznak!

Antal Anita örül annak, hogy a közel ötéves vezetői megbízása alatt – az önkormányzattal együttműködve – sikerült felújítani a Városgondnokság épületeit és udvarát: a tetőcserével, a homlokzat-felújítással, az irodahelyiségek felújításával és az udvar aszfaltozásával jelentősen javultak az ott dolgozók munkakörülményei.

Ebben az évben a korábbinál több feladat vár rájuk, hiszen az önkormányzat számos uniós pályázatot nyert, amiben várhatóan kapnak majd részfeladatokat, főként a logisztika területén. Egyelőre ezekről még zajlanak az egyeztetések.

A napokban elkezdik a fóliasátrakban a tavaszi előkészületeket, az egynyári virágok magjainak elvetését. Törekednek egyre több évelő növény kiültetésére is, hiszen az gazdaságosabb megoldás.

Célja, hogy munkájával és munkatársaival hozzájáruljon ahhoz, hogy Sajószentpéter egy rendezett, szép kisváros legyen az itt élők és az ideérkezők megelégedésére.

Antal Anitát 2017 júniusában a Városnapokon Közszolgálatért díjjal jutalmazta Sajószentpéter Város Önkormányzata.

Kovács I.

körkérdés

Ön milyen kulturális-közösségi programokon venne részt szívesen?

Plopp Attiláné

- Örömmel hallom, hogy lesz a városban egy kulturált közösségi tér, ahol a nyári időszakban is lehet nívós rendezvényeket tartani. Ha elkészül, biztosan jó irányba mozdul el az itt tapasztalható érdektelenség, megszűnik a családok bezárkózása. Olyan embert ugyanis nem ismerek, akit valami ne érdekelne, bár tudom, hogy ebben a kérdésben sem egyszerű mindenki kedvére való programot találni. Én például régóta keresem azokat a településeket, ahol fellép a Kowalsky meg a Vega, vagy az Ismerős arcok, és ha számomra elérhető távolságban vannak, elutazok a koncertjükre. Van még néhány kedvencem rajtuk kívül is, de mennyivel egyszerűbb lenne, ha nem nekem kellene máshová menni, hanem ők jönnének Szentpéterre. Biztosan nem vagyok egyedül, aki megnézne egy-egy jó színházi előadást is a szabadtéren, akármelyik társulat fellépésével. De lehet bármilyen program, ami kapcsolatos a kultúrával, mert előbb-utóbb biztosan felkelti majd a helyi emberek érdeklődését.

Bártfai Istvánné

- Régi hiányt pótolna, ha elkészülne egy szabadtéri létesítmény. Az biztos, hogy bármilyen programon ott leszek, hiszen rendszeresen járok helyi rendezvényekre, legyen az a Városnap, nyugdíjasok estje vagy bármi más.
Most tudomásom szerint nincs a városban olyan szórakozóhely, ahová a fiatalok járhatnának, ezért el kell menniük Miskolcra vagy Kazincbarcikára.
Egy közösségi tér biztosan enyhíthetne az ő problémáikon is. A programok pedig legyenek színesek, változatosak, szóljanak minden korosztályhoz!

Palkó Andrásné

- Kellene a városnak egy szabadtéri közösségi rendezvényhelyszín, mert most a helyi csoportoknak sincs igazán lehetőségük a bemutatkozásra. Vannak eredményes táncosok és olyan együttesek, akik biztosan örömmel fellépnének hazai színpadon, ismerősök és családtagok előtt. Számukra akár térségi versenyeket is lehetne szervezni. Ha pedig már bővülnének a még szűkös lehetőségek, én színházban és könnyűzenei műsorokban gondolkodnék, mert azokra mindig van kereslet. Most fővárosi, miskolci és egri színházba járunk, ha meg akarunk nézni egy jó előadást, ismert színészekkel. Szóval szerintem bármi jöhetne, mert biztosan mindenre vevő lenne a szentpéteri közönség. Nekem itt felvillannak a '60-as és '70-es évek, amikor a Sörkert volt a fő szórakozóhelyünk, és bármilyen programot szervez-tek oda, mindig tömeg fogadta az előadót. A műsoron kívül az is nyomott a latba, hogy a kulturált környezetben barátokkal, ismerősökkel találkoztunk és beszélgettünk.

Fodor András

- Azon kevesek közé tartozok, akik a komolyzenét szeretik, és tudom, hogy ennek a műfajnak itt helyben nincs nagy tábora, ezért például egy zongorakoncertre nem biztos, hogy sokan lennének kíváncsiak. A könnyűzenében inkább a rock áll közel hozzám, ezért az Edda és a Hooligans koncertjeire szoktam eljárni, már csak borsodi kötődésük miatt is. Elárulom még, hogy párommal együtt rendszeres színházlátogatók vagyunk, és van bérletünk a helyi előadásokra is. Ha tudomást szerzünk arról, hogy Miskolcon fellép egy stand up előadó, őt is megnézzük, mert tudunk derülni a jó poénjaikon, akár-

csak a profi humoristákon. Egy fedett szabadtéri színpad őket is tudná fogadni. Biztosan nem egyedül vagyok azzal a véleményemmel, hogy kell egy kulturált hely ebbe a kisvárosba, ahová az emberek szórakozni járhatnak.

Illyés István

- Szinte mindig részt veszünk a hegyen tartandó április 30-i rendezvényen, ahol tűzijáték is van, de a szilveszteri bálokat sem szoktuk kihagyni a családdal. Jó dolog volna, ha nyári időszakban is lenne valahol lehetőség valamilyen városi program megrendezésére, mert kell nekünk is egy ilyen hely. Nem tudnék rá válaszolni, milyen műsorokat szeretnék megnézni, mert mondhatom, hogy mindenevő vagyok. Azt tudom, ezen a téren sem lehet mindenki kedvében járni, de a színházi előadásokat és a koncerteket biztosan sokan látogatnák.

Vígh Csaba

-A feleségemnek bérlete van a helyi előadásokra, ahol többnyire kassai és miskolci művészek lépnek fel, de ha időm engedi, akkor elkísérem. Az a tapasztalatom, hogy az ismert, népszerű színészek vonzzák a közönséget, ezért tartom jó dolognak, hogy néhány budapesti társulat rendszeresen haknizik vidéken. Velük érdemes lenne felvenni a kapcsolatot, de vannak megfizethető együttesek és szóló fellépők is, akikre kíváncsiak lennének a helybeli emberek. Ha a művelődési ház udvarán valóban elkészül majd egy szabadtéri színpad, akkor már csak a programszervezők jó munkája kell ahhoz, hogy minél színvonalasabb műsorok kerüljenek városunkba.

Kopasz János

-Amíg kislányom a helyi Freedance 2008 tánccsoportban szerepelt, minden helyi rendezvényen részt vettem.
A tánc szeretete azonban tovább megmaradt bennem, azért is gondolom, hogy rendszeresen lehetne táncversenyeket rendezni Sajószentpéteren, a modern táncok művelőinek részvételével. Ez szerintem a nyári időszakban jó program lenne a tervezett szabadtéri színpadon. Emellett szeretem a jókedvet, a vidámságot és a felszabadult mulatást, amiből már kiderülhetett, hogy nagy rajongója vagyok a mulatós zenének. Kedvenceim között van Bunyós Pityu és Nótár Mary is, de a Fásy Ádám műsorában szereplőket mind felsorolhatnám. A humoristák közül a műfaj klasszikus képviselői érdekelnek, mint Nagy Bandó, Bagi és Nacsa. Mindnyájukat örömmel látnám a szentpéteri színpadon.

Csordás Miklós

-Sok idős ember van Sajószentpéteren, akik még a beatzene hőskorában voltak fiatalok, és megkedvelték az akkori előadókat. Zalatnay Sarolta, Koós János, Korda György, vagy a zenekarok közül az Omega, Illés, Metró, Hungária és még néhányan nagy sztárok voltak és vannak, akik még most is vállalnak fellépést. Ezeket azért sorolom, mert jó lenne a korosabb emberek kedvében is járni a programok szervezésénél. Esetenként látok olyan plakátokat, amelyen színházi előadást hirdetnek népszerű, ismert színészekkel, akik vállalják a vidéki fellépéseket. Harsányi Gábor, Nyertes Zsuzsa, Straub Dezső és más befutott művészek biztosan vonzanák a nézőket.

Gyenge Gyula

-Örömmel értesültem arról, hogy épül majd egy közösségi tér a művelődési ház mellett. Az lehetőséget ad majd a helyi programok bővülésére, mert idáig évente 3-4 alkalommal rendeztek a városban nagyobb eseményt, főként ünnepekhez köthető napon. A művelődési háznál jó helyen lesz a színpad, hiszen jó környéken van. Így, 75 évesen úgy gondolnám, fontos része a városban élő embereknek a kultúra terjesztése, a rendezvények látogatása, de én visszakanyarodnék az egykor virágzó sportéletre. NB I-es ökölvívók és női kézilabdások, NB I/B-s foci és több más sikeres szakosztály működött Szentpéteren, és különösen az ökölvívás az a sportág, amelyik színpadon bonyolítható, hiszen csak a ringet kell felszerelni hozzá. Mostanában hallottam több helyi fiatalról, akik eredményesen művelik a sportágat, ezért lehetne ezen a helyszínen versenyeket rendezni.
Nagyon sokáig működött itt amatőr színjátszó csoport, amire mostanában is lenne igény, de sokan vevők lennének az operettelőadásokra is.
Tudom, nem a kérdéshez tartozik, de elmondom, hogy örülök a sok-sok nyertes pályázatnak és a város fejlődésének, de akkor leszek elégedett, ha munkahelyek is érkeznek Sajószentpéterre, mert az lenne a legfontosabb.

Kovács I.

Sorsok és emberek

Bánfalvi Ákos író, újságíró, rádiós műsorvezető

Az internet a mai világban nagy kincs, szinte lételemünk. De lehet pusztító bomba is, ha rossz emberek rossz célokra használják. Falakat emelhet és falakat bonthat le körülöttünk. Hogy melyik valósul meg, csupán rajtunk, embereken múlik.

- Induljunk el a kályhától: te is voltál kisgyerek.

- 1976. február 28-án születtem Sajószentpéteren, második gyermekként. Bátyámmal két teljesen más világ vagyunk, de a rockzene szeretetét neki köszönhetem, amiért nem lehetek eléggé hálás. Első felderengő gyerekkori kép: vasutas nagyapám állomás melletti szolgálati lakásának ablakában ülök, s elbűvölve bámulom a sínautókat, vonatokat. Csoda, hogy végül nem mozdonyvezető lett belőlem… A Ronkay-kerti óvodát - sok kedves emlékem helyszínét - tavaly tették a földdel egyenlővé. A '80-as évek sajátos varázsát, a kisdobosságtól az úttörősségig, a kötelező orosz nyelvtanulástól a diákcsínyekig a 4-es iskolában éltem át.

- És közben a mozdonyokról álmodoztál.

- Az elmúlt, a rajzolás mellett hamar a rockzene lett a mindenem: lelkesen ollóztam ki a kedvenc együtteseimről különböző újságokban megjelent cikkeket és képeket. Ezeket füzetekbe ragasztgattam, a többségüket ma is őrzöm, emlékeztetnek arra, hogyan is kezdődött ez az egész…

- Majd jöttek a boldog középiskolás évek.

- Mindig vizuális alkat voltam, nyilvánvaló volt számomra, hogy gimnáziumban folytatom a tanulmányaimat. Az Avasiban – amely próbált felzárkózni a Herman és a Földes mellé az elit iskolák sorába - indítottak egy speciális rajz szakot, emellett döntöttem. Az igazat megvallva, nem szerettem túlzottan középiskolába járni, lázadó korszakomat élve az a fajta szigor és kötöttség nem igazán ízlett.

- A lázadás egyik formája a rockzene volt.

- A rockzenét már egészen kiskoromban megismertem, akkortájt - internet hiányában - még nem lehetett annyi zenéhez hozzájutni, mint manapság, a néhány külföldről becsempészett (horror áron megszerezhető) bakelit lemez mellett a másolt "műsoros" kazetták hódítottak. Mindig is a keményebb hangvételű rock vonzott, ezen belül azonban számtalan stílust közel érzek magamhoz, mindegyikből voltak és vannak kedvenceim, mivel vallom, hogy a változatosság gyönyörködtet. Ma is napi szinten hallgatom a zenét, és újabbnál újabb albumokkal gyarapítom a mostanra 15 ezerre tehető gyűjteményemet.

- Mit jelent számodra a zene?

- Talán nagy szavaknak tűnhetnek, de a zene egyfajta menekvést jelentett a számomra, megvigasztalt, ha szükségem volt rá, elfeledtette velem a problémákat, társam volt, amikor magányosnak éreztem magam, és nagyon sokat alakított a szemléletmódomon is az évek során.

- Honnan jött ilyen fiatalon a gondolat, hogy meg is írd a zenei élményeidet?

- Egyszerűen adta magát: elkezdtem levelezni magyar zenekarokkal, és dedikált fényképeket kértem, összebarátkoztunk, eljártam a koncertjeikre, később levélinterjúkat és személyes riportokat is készíthettem velük. Ezeket szerettem volna másokkal is megosztani, tizenötéves fejjel készítettem egy saját fénymásolt zenei magazint, amelybe magam írtam az interjúkat, lemezkritikákat, koncertbeszámolókat. A Hate, a kéthavonta 200 példányszámú fanzine négy számot élt meg, de felfigyelt rá Hímer Bertalan, az akkor induló rockzenei szaklap, a Rockinform főszerkesztője, s felkért, hogy írjak cikkeket a havonta megjelenő magazinba.

- Emlékszel az első cikkedre?

- Még szép, óriási élmény volt első ízben, nyomtatott formában viszontlátni a cikkemet és a nevemet: egy miskolci zenekart, a Marilynt mutattam be. Mai fejjel már jókat mosolygok egykori írásaimon, de valahol csak el kellett kezdeni…

A Rockinformon kívül írtam a miskolci Új Hírnöknek és az Észak-Magyarország mellékletének, a Tipp Magazinnak is. Éveken át szerkesztettem és vezettem rockműsorokat kazincbarcikai (Top Rádió) és miskolci (City Rádió, Európa Rádió Miskolc, Sky Music Rádió) rádiókban, volt egy rövid kirándulásom a Sajó TV-nél is a „Zenebohóc" című műsorral. 2007-től végleg visszatértem a nyomtatott sajtóhoz, és dolgoztam a magyar tetoválók magazinjának, a Tattoo-nak, valamint két angol szaklapnak, a Total Tattoo-nak és a Tattoo Revolution-nek. A Rockinform megszűntével ma már csak a magyar Tattoo-ban, és az amerikai InkSpired Magazine havilapban jelennek meg az írásaim.

- Hogyan kerültél kapcsolatba a lázadás másik jelével, hogy aztán arról is írj?

- A tetoválás mindig is ott volt körülöttem, hiszen a rockzenészek többsége visel(t) tetoválásokat. Egyszer kitaláltam, hogy mi lenne, ha tetovált zenészekről írnék egy-két cikket a Tattoo Magazinba, a főszerkesztő, Bartha Barna azonnal nyitott volt a felvetésemre. Idővel szép sorban felvettem a kapcsolatot külföldi modellekkel, fotósokkal, ügynökségekkel, majd tetoválóművészekkel is. A szoros, baráti kapcsolataimnak köszönhetően sikerül mindig színvonalas tartalmat összehoznom, amit az eladási statisztikák alá is támasztanak.

- Mikor készült az első tetoválásod, és mi volt az?

- Hamar megigézett ez a művészet, az első tetoválásommal viszont várnom kellett az érettségiig. Az évzáróra már egy, a lábamra készült nonfiguratív lábtalp tetoválással érkeztem, s onnantól nincs megállás, időről időre készülnek rám különböző ábrák egy kazincbarcikai tetoválóművész, Zilahy Olivér jóvoltából.

- Mi kell ahhoz, hogy Sajószentpéteren élve könyveket tudj kiadni?

A merész és egyedi ötletek vitték előre a pályán

- Kapcsolatok és internet. Mindössze ennyi. A mai világban már teljesen mindegy, hogy hol élsz. Az egy másik kérdés, hogy hol szeretnél élni. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy jókor voltam jó helyen. Eleinte csak zenei témájú könyveim jelentek meg a hazai piacon, elsőként a Marilyn Manson botrányos ügyeit boncolgató „Marilyn és Én". Nagyon büszke voltam rá.

- Bár akadtak tartalombeli, kivitelezési hiányosságai, de az enyém, a miénk volt, és Mansonékról végre valami magyar nyelven. Gyermekbetegségei mellett is gyorsan elfogyott, űrt hagyva maga után. Ezért született meg még több részlettel kiegészítve tizenöt évvel később a „Groteszk aranykora" kötetem. Közben még jó néhány könyvvel jelentkeztem: többek között egy rocklexikon, valamint az amerikai Limp Bizkit és a magyar Junkies együttesek munkásságát felölelő művel. Szerencsére ezekhez mindig sikerült kiadót találnom itthon, így még ezzel sem akadt gondom.

- A külföldi megjelenésben volt segítséged?
- Nem, abszolút önerőből, mindenféle külsős segítség nélkül sikerült megvalósítanom. Egyszerűen csak e-mailben megkerestem több külföldi kiadót a kéziratainmmal, és néhányan fantáziát láttak benne, bevállalták a könyveim kiadását. Jelenleg egy amerikai és egy ausztrál kiadóval dolgozom együtt, 12 tetoválással kapcsolatos könyv van már a hátunk mögött, amelyekben hol neves női és férfi tetovált modelleket, hol közismert tetováló- vagy fotóművészek munkáit mutatom be a világ szinte minden tájáról.
- Mi vitt a Miskolci Egyetem Kulturális és Vizuális Antropológia szakára?
- Az újságírásban teljesen autodidakta módon képeztem magam, de mindenképpen tovább akartam tanulni a gimnázium után, és az antropológia jól hangzott. A bölcsészek egyébként is kissé olyan "elvont" emberkék, így ez tökéletesen passzolt hozzám. Hasznomra vált, mert alaposan kitágította a látásmódomat, számtalan más nép kultúrájával kerülhettem közelebbi kapcsolatba, általa merülhettem el jobban a tetoválás világában is.
- Mit változtatott meg a kisfiad három évvel ezelőtti megszületése?
- Lényegében mindent, fenekestől felfordult az addigi életünk a feleségemmel, persze ezt egy cseppet sem bánom, sőt. Mai fejjel hamarabb vállalnék gyereket, de ugye, ma sajnos a karrier mindenekfelett áll… Már természetesen Zalán a legfontosabb a számunkra, minden körülötte forog, és a munkám jelentős része is áttevődött az éjszakai órákra. Az apaság nehéz, de semmihez sem fogható érzés, teljesen megváltoztatott minden téren, jobb emberré tett, de ugyanakkor érzelgősebbé is…
- Készítettél is egy gyermekkönyvet.
- A „Zalán és a fehér boci" nem hagyományos mesekönyv, a mi kis háromfős családunkról szól: mindhármunkat különféle tetoválások díszítenek. Ezzel ismét űrt próbálok kitölteni, különlegeset adni azoknak a tetovált szülőknek, akikre eddig senki sem gondolt. Sajnos a hazai és külföldi kiadók sem merték bevállalni eddig a kiadását, túl merésznek tartják az ötletet.
- A több lehetőség reményében soha nem akartál elköltözni Sajószentpéterről?
- Dehogynem. Sokat gondolkoztam ezen, hosszú ideig fontolgattam a Budapestre való felköltözést, azonban az ottani nyüzsgés valahogy távol áll tőlem. Jobban szeretem a békésebb, nyugalmasabb közeget, ahol a saját kis világomban alkothatok. Az internetnek köszönhetően ma már teljesen mindegy, hogy hol él az ember, a net nemcsak eltávolítja egymástól az embereket, de valamilyen szinten közelebb is hozza őket egymáshoz. Furcsa kettősség ez…

Kiss Barnabás

Zártkörű rendezvény,
avagy így farsangoltak a péteri óvodások

A Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvoda és tagóvodái, a Móra Ferenc Utcai és Semmelweis Utcai szakítottak a többéves farsangi szokásokkal, és zártkörű rendezvény keretén belül intézményeikben tartották meg a farsangot.

Hupikék törpikék a központi óvodában

„A farsang szót a gyerekek nagy többsége üdvrivalgással, ugrálva, nevetve fogadja, mert ez számukra egyet jelent a jelmezekkel, a vidámsággal. Ilyenkor szabadon átváltozhatnak, lehetnek Pókemberek, tündérek, királynők, sztárok vagy éppen az aktuális mesesorozat hősei. Ezt az önfeledt szórakozást szerettük volna visszahozni az ovisok életébe, és ezért döntöttünk úgy, hogy megszakítva a hagyományokat, a bemutató felvonulás helyett a farsangi időszak az óvodákban három nap lesz, és „feje tetejére áll a világ"- meséli Kaszáné Vincze Éva, a Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvoda vezetője. - A szülők kicsit meglepődtek, hogy a farsang ilyen jellegű megtartását szavaztuk meg, de elfogadták és lelkesen keresték gyermekeik számára a jelmezeket. Mind a három nap készültünk a gyermekeknek farsangi tevékenységgel, meglepetéssel, játékkal. A csoportokban a gyermekek és felnőttek készítettek farsangi díszeket, álarcokat, sapkákat. A folyosók és csoportszobák téli díszeit, hópelyheit felváltották a színes, vidám farsangot idéző dekorációk. Az óvodákba belépve a farsangi hangulatot egyrészről a mókás dekorációk, illetve a termekből kiszűrődő vidám dalok adták. Már a reggel folyamán nagy volt a sürgés-forgás a folyosókon, mivel a szülők lelkesen öltöztették gyermekeiket a látványosabbnál látványosabb jelmezekbe, hogy azokban tudják köszönteni pajtásukat és az óvó néniket. A mulatságokat és programokat a csoporton belül valósították meg, a gyermekek érzelmeire hatva, hogy tevékenykedtetve pozitív tapasztalatokat szerezzenek, mellyel hozzájárulnak hagyományaink ápolásához, értékeink és kultúránk gazdagságának örökítéséhez. A jelmezes felvonuláson túl fánkot sütöttünk, vitaminsalátát készítettünk, csoportos táncokat tanultunk, ügyességi játékokban vettünk részt és végül a PomPomFamilia zenés, táncos interaktív műsora szórakoztatott minket. A vigasság szünetében süteményt ettünk és üdítőt ittunk, amelyeket a szülők ajánlottak fel. Nagyon sok felajánlást kaptunk a részükről, fánkot sütöttek, édességet, süteményt, innivalót adtak be ahhoz, hogy még emlékezetesebbek legyenek ezek a napok. És hogy a szülők se maradjanak ki a jóból, a Sajó TV rögzítette az érdekesebbnél érdekesebb produkciókat, amelyet a szülők majd megtekinthetnek, és megtekinthetik a fényképek sokaságát is, amelyek a színes kavalkádokról készültek. A gyermekek arcát látva, biztosan állítom, hogy minden ovis maradandó, pozitív élményekkel tért haza, és megerősít abban a döntésünkben, hogy merésznek kell lenni és bátran változtatni kell, mert nem mindig a régi a jó.

Bohócok a Semmelweis Utcai Tagóvodában

Románné

Egyéni jelmezesek a Móra Ferenc Utcai Tagóvodában

Tájékoztató

a 2018. évi óvodai beiratkozás rendjéről

Értesítjük a Tisztelt Szülőket, hogy a Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvoda valamennyi feladatellátási helyére a **2018/2019. nevelési évre** az alábbi időpontokban lehet beíratni gyermekeiket:

2018. április 23. (hétfő) 8-17 óra
2018. április 24. (kedd) 8-17 óra
2018. április 25. (szerda) 8-17 óra

Óvodai felvételi szándékukat a szülők/törvényes képviselők személyesen jelezhetik a **Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvodában (Sajószentpéter, Harica u. 3.).**

A beíratáshoz szükséges iratok:

- a gyermek személyazonosítására alkalmas, a gyermek nevére kiállított személyi azonosító (amennyiben van, ennek hiányában a születési anyakönyvi kivonat) és lakcímet igazoló hatósági igazolvány,

- a szülő személyi azonosító és lakcímet igazoló hatósági igazolványa,

- a gyermek esetleges betegségeit igazoló dokumentumok,

- oltási kiskönyv,

- a sajátos nevelési igény vagy a beilleszkedési-tanulási-magatartási zavar megállapításáról szóló szakvélemény.

Az óvodai jelentkezéshez jelentkezési lapot szükséges kitölteni, amelyet bármelyik tagóvodában be lehet szerezni.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 8. §-ában foglaltak szerint az óvoda a gyermek hároméves korától a tankötelezettség kezdetéig nevelő intézmény. A gyermek abban az évben, amelynek augusztus 31. napjáig a harmadik életévét betölti, a nevelési év kezdő napjától legalább napi négy órában óvodai foglalkozásban vesz részt. A jegyző a szülő kérelmére és az óvodavezető, valamint a védőnő egyetértésével, a gyermek jogos érdekét szem előtt tartva, annak az évnek az augusztus 31. napjáig, amelyben a gyermek az ötödik életévét betölti, felmentést adhat a kötelező óvodai nevelésben való részvétel alól, ha a gyermek családi körülményei, képességeinek kibontakoztatása, sajátos helyzete indokolja.
Az óvoda felveheti azt a gyermeket is, aki a harmadik életévét a felvételétől számított fél éven belül betölti, feltéve, hogy minden, a településen lakóhellyel, ennek hiányában tartózkodási hellyel rendelkező hároméves és annál idősebb gyermek óvodai felvételi kérelme teljesíthető.
Kérem, hogy előfelvételi szándékukat - a gyermekek tagóvodába és csoportba sorolása miatt - jelezzék a beiratkozási időszakban! Az előjegyzésbe vétel nem jelenti a gyermekek automatikus felvételét.
A Sajószentpéteri Központi Napközi Otthonos Óvoda Alapító Okirata szerint ellátja a többi gyermekkel együtt nevelhető, sajátos nevelési igényű gyermekek, többek között: az enyhe értelmi fogyatékos, beszédfogyatékos vagy pszichés fejlődési zavarral küzdő gyermekek nevelését.
Az óvoda vezetője az óvodai felvételi, átvételi kérelem elbírálásáról, a döntést megalapozó indokolással, a fellebbezésre vonatkozó tájékoztatással 2018. május 29. napjáig értesíti a szülőt.
A felvételi kérelem elutasítása esetén a szülő/törvényes képviselő a közléstől számított 15 napon belül a jegyzőnek címzett felülbírálati kérelmet nyújthat be az óvoda vezetőjéhez. A gyermek felvételéről másodfokon a jegyző dönt.
A nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról szóló 20/2012. (VIII.31.) EMMI rendelet 20. § (2) bekezdés meghatározza a szülők feladatát:
„A szülő az óvodai nevelésben történő részvételre jogszabály alapján kötelezett gyermekét köteles beíratni az önkormányzat által közzétett közleményben vagy hirdetményben meghatározott időpontban."

A napi 4 órában óvodai nevelésre kötelezett gyermek szülője, amennyiben gyermeke az óvodakötelezettségét külföldön teljesíti, köteles arról a beiratkozás idejének utolsó határnapját követő tizenöt napon belül írásban értesíteni a gyermek lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes jegyzőt.
A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 247. § a) pontja értelmében az a szülő vagy törvényes képviselő, aki a szülői felügyelete vagy gyámsága alatt álló gyermeket kellő időben nem íratja be az óvodába, szabálysértést követ el.

Sajószentpéter, 2018. január 25.

Dr. Guláné Bacsó Krisztina
jegyző

Keresztrejtvény

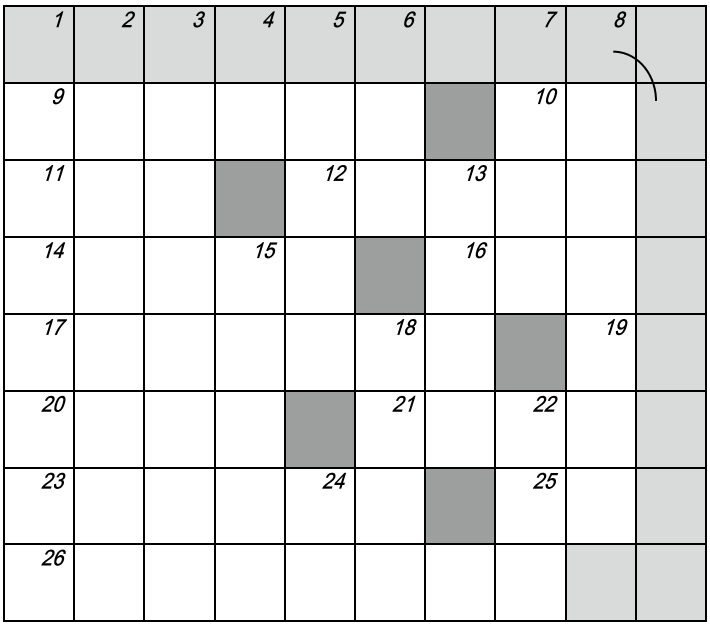

Vízszintes: 1. Dr. Porkoláb Tibor irodalomtörténész 2017-ben megjelent Lévay-monográfiájának címe. 9. Amerikai állóvíz USA és Kanada határán. 10. Szerda, röviden. 11. Szótoldalék. 12. Fényképészeti előhívószer. 14. Holland sajt. 16. Kiscsibe, tájszóval. 17. Város Kelet-Jáván. 19. Portugália és Japán autójele. 20. Megelégel. 21. Kétségbe von. 23. … Cirstea (román teniszező). 25. Ritka női név (jelentése: fiatal tehén). 26. Kisebb egyházi helyiség.

Függőleges: 1. Budapest forgalmas sugárútja. 2. Nagybirtok, latin neve: domínium. 3. Nyomdai szakkifejezés (ikerbetű). 4. Kettőnk közül nem én. 5. Völgyeim és… (Akkezdet Phiai). 6. … vegyenek! (Gádor Béla szatírakötete). 7. Ti… (ők nem). 8. Tisztálkodó- és mosószer. 13. Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet. 15. Hónap, németül. 18. A talajra lehullott növényi réteg. 22. Transzmissziós elektronmikroszkóp, röviden.

Rejtvényünk megfejtése a vízszintes 1. sorban található. Ezt kell beküldenie az újság szerkesztőségébe nyílt levelezőlapon vagy a szerkesztőség e-mail címére 2018. április 8-áig. A helyes beküldők között egy 5000 Ft-os könyvutalványt sorsolunk ki. Cím: Sajó Televízió Nonprofit Kft. 3770 Sajószentpéter, Hunyadi u. 11. E-mail: sajotv@gmail.com, szentpeterikronika@citromail.hu. December havi rejtvényünk helyes megfejtése: Thuri Farkas Pál. Köszönjük Olvasóink aktivitását!
A február 9-én megtartott sorsoláson Ladányi Miklósnak kedvezett a szerencse.
Gratulálunk! A nyeremény átvételéről később értesítjük.

A SAJÓSZENTPÉTERI KULTURÁLIS ÉS SPORTKÖZPONT, VÁROSI KÖNYVTÁR meghirdeti a **„TIÉD A SZÍNPAD" tehetségkutató versenyt**

Jelentkezz, ha elmúltál 6, de még nem vagy 26 éves, és a tehetséged szeretnéd megmutatni!

A KÖVETKEZŐ KATEGÓRIÁKBAN NEVEZHETSZ:

1. MUSICAL
2. POP
3. ROCK
4. TÁNC

Mind a 4 kategóriában (zenekarok kivételével) duók, triók, csoportok jelentkezését is várjuk!
A produkciókat 3 fős szakmai zsűri bírálja majd el.
A elődöntőt és a döntőt egy napon, 2018. május 12-én, szombaton rendezzük.

HÁROM korcsoportban várjuk a jelentkezőket:

1. kategória: 6-9 éves
2. kategória: 10-14 éves
3. kategória: 15-25 éves

HELYSZÍN: A SAJÓSZENTPÉTERI KULTURÁLIS ÉS SPORTKÖZPONT (3770 Sajószentpéter, Sport u. 32/1.)
JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: 2018.május 2.
NEVEZÉSI DÍJ PRODUKCIÓNKÉNT: 400 FT (ami a helyszínen készpénzben fizetendő)
EGY FŐ/CSOPORT KÉT KATEGÓRIÁBAN NEVEZHET!
Jelentkezni a nevezési lapon lehet, amit kitöltés után kérünk az msk@parisat.hu e-mail címre elküldeni, vagy személyesen behozni a művelődési központ titkárságára.
A nevezési lapok letölthetők a www.spmsk.hu honlapról vagy az https://www.facebook.com/muvelodesiessportkozpont.sajoszentpeter/ oldalról.
A versennyel kapcsolatban érdeklődni a 20/59-79-617-es telefonszámon lehet.

ÉRTÉKES DÍJAK ÉS SZAKMAI LEHETŐSÉGEK VÁRNAK A LEGJOBBAKRA!

Szentpéteri Krónika
Kiadó: Sajó Televízió Nonprofit Kft.; Cím: 3770 Sajószentpéter, Kálvin tér 4.; Telefon: 48/521-037, Ügyvezető igazgató: Sulyok Barnabás
Főszerkesztő: Román Péterné; szentpeterikronika@citromail.hu
Fotó: Heiszman Adrienn, Tördelés: Litoplan Kft. – Design Studio
Szerkesztőség, hirdetésfelvétel: 3770 Sajószentpéter, Hunyadi utca 11.
E-mail: sajotv@parisat.hu; Nyomda: Litoplan Kft.
Cím: 3700 Kazincbarcika, Mátyás király út 56/B. Telefon/Fax: 48/512-236
E-mail: info@litoplan.hu; Megjelenik kéthavonta 4300 példányban.
ISSN 1789-7807 (nyomtatott); ISSN 2063-482X (online)

A hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal! A lapban megjelenő cikkek, képek bármilyen formában történő felhasználása a kiadó írásos engedélyével lehetséges. Kéziratokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

TAVASZI PROGRAMOK MÁRCIUS - ÁPRILIS

SAJÓSZENTPÉTERI KULTURÁLIS KÖZPONT
3770 SAJÓSZENTPÉTER SPORT ÚT 32/1.
TEL: 06/48-521-053 www.spmsk.hu

MÁRCIUS 3. (szombat) 10.00 -
LÉVAY JÓZSEF VÁROSI KÖNYVTÁR
NŐNAPI VERSEK -
irodalmi délelőtt
a Sajószentpéteri Irodalmi Kör tagjaival

MÁRCIUS 8. (csütörtök) 17.00 -
MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
„EGYÜTT KÖNNYEBB!"
Fotókiállítás a Sajószentpéteri Művelődési Központ
és a Mellrákinfó-Borsod szervezésében.
A fotókampány célja, hogy felhívja
a figyelmet a korai felismerés
és a szűrővizsgálatok fontosságára,
valamint arra hogy van egy csoport,
amely segítséget tud nyújtani krízishelyzetben
odafigyeléssel, információkkal, tanácsadással.
A kiállítás március 21-ig tekinthető meg.

MÁRCIUS 9. (péntek) 18.00 -
MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
BERECZKI ZOLTÁN
NŐNAPI AKUSZTIKUS KONCERTJE
Belépőjegy ára: 1.500 Ft,
jegyek még korlátozott számban kaphatók.

MÁRCIUS 14. (szerda) 11.00 –
Sajószentpéteri Kossuth Lajos Általános Iskola
VÁROSI ÜNNEPSÉG –
az 1848-49-es forradalom
és szabadságharc tiszteletére
Ünnepi műsort adnak
a Sajószentpéteri Kossuth Lajos
Általános Iskola tanulói.

MÁRCIUS 20. (kedd) 18.00 -
MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
Bérletes színházi sorozat 4.előadás:
MARC CAMOLETTI: NÉGY FÉRFI GATYÁBAN
zenés vígjáték a Pesti Művész Szinház előadásában
Szereplők: Fodor Zsóka, Bajomi Nagy György,
Nyertes Zsuzsa/Papp Kati, Beleznay Endre,
Fogarassy Bernadett, Straub Péter,
Lengyel Eleonóra, Straub Dezső
Jegyárak: 2.000 Ft (I. helyár), 1.800 Ft (II. helyár).
További információk
a színházi előadásokkal kapcsolatban: 48/521-053

MÁRCIUS 21. (szerda) 10.00/14.00 -
MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
Ovis és alsós bérlet 4. előadás:
MÁTYÁS KIRÁLY TRÉFÁI –
a Hókirálynő Meseszínpad előadásában
Kezdés: 10.00 (óvodások), 14.00 (alsósok)

MÁRCIUS 24. (szombat) 10.00 -
LÉVAY JÓZSEF VÁROSI KÖNYVTÁR
HÚSVÉTI kézműves foglalkozás – családi szombat

ÁPRILIS 14. (szombat) 10.00 -
LÉVAY JÓZSEF VÁROSI KÖNYVTÁR
KÖLTÉSZET NAPJA– irodalmi délelőtt
a Sajószentpéteri Irodalmi Kör tagjaival

ÁPRILIS 17. (kedd) 16.00 -
MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
OVIS GÁLA – óvodások kulturális műsora
Belépőjegy ára: 200 Ft.

ÁPRILIS 28. (kedd) 10.00 -
LÉVAY JÓZSEF VÁROSI KÖNYVTÁR
ANYÁK NAPI kézműves foglalkozás – családi szombat

ÁPRILIS 30. (hétfő) –
SAJÓSZENTPÉTERI MAJÁLIS
A művelődési központ előtt:

18.30 TÉRZENE ÉS MAZSORETTMŰSOR:
Kazincbarcikai Ifjúsági Fúvószenekar,
Sajószentpéteri Gyöngyszem Mazsorettek

19.00 FÁKLYÁS FELVONULÁS - FÁKLYAOSZTÁS
Zenés-táncos felvonulás az MSK-tól
a BÉV telepi ABC-ig

A Pipiske-dombon:

20.00 IRIGY HÓNALJMIRIGY

20.30 DENIZ

21.30 TŰZIJÁTÉK